

Ny Fanambaràna an'i Jesosy Kristy - Laharana Faharoa

Anaran'ny fanekena

Jeff Pippenger

2023-08-10

Efa napetrako tao anatin'ireo lahatsoratra teo aloha ny zavatra maro, ho fiezahana hametraka mialoha ireo teboka fototra sasantsasany ho enti-manondro. Ankehitriny kosa dia hiezaka aho hifantoka bebe kokoa amin'ilay lohahevitra resahina eto. Misaotra anareo noho ny faharetanareo.

Hatramin'ny voalohany indrindra dia efa niezaka Andriamanitra hampitombo ny fahatakarantsika ny amin'izay maha-Izy Azy sy ny toetrany. Amin'izany asa izany dia nampiasa fomba maro Izy hanampiana ny olona hahatakatra izay naseho ny amin'ny Tenany, ary anisan'ireo fomba ireo ny fampiasany “anarana”, dia na ny anarana maro omena an'Andriamanitra ao amin'ny Soratra Masina, na koa ny anarana omena ireo solontenany voafidy. Mifidy solontenan'ny ratsy sy ny tsara Izy.

Nampiasainy koa ny fiovan'ny fitondram-potoana teo amin'ny olony voafidiny izay nanao fanekena taminy mba hampitombo tsikelikely, mandritra ny tantara, ny fahatakarana ny toetrany. Koa noho izany, ny tantaran'ireo fiovan'ny fitondram-potoanan'ny fanekena, amin'ny lafiny maro samihafa, dia miresaka koa ny amin'ny fampitomboana ny fahamarinan'ny toetrany sy ny maha-izy Azy.

Raha raisintsika ho toy ny fampidirana sy fanalahidy ho an'ireo toko manaraka ny Apokalypsy toko voalohany, dia hahita fahamarinana sasany ao amin'io toko fanombohana io isika izay misy fiantraikany amin'ny sisa amin'ny boky. Iray amin'ireo fahamarinana ireo no mifandray amin'izay maha-Izy an'i Jesosy Kristy, fa tsy hoe fotsiny Izy no Alfa sy Omega. Raha misy fahamarinana aseho ao amin'ny toko voalohany ao amin'ny Apokalypsy, dia azo antoka tokoa fa fahamarinana ankehitriny fitsapana ho an'ny taranaka farany izany, ary io taranaka farany io no “taranaka voafidy” izay nofaritan'i Petera.

Iray amin'ireo toetra mampiavaka ny toetran'i Kristy izay nodinihintsika dia ny maha-Izy an'i Kristy ho Ilay mamantatra ny fiandohana avy amin'ny farany. Ny fotoana nanamafisan'i Kristy ny fanekena tamin'ny maro nandritra ny herinandro iray dia maneho fiovan-pitantanam-potoanan'ny fanekena avy amin'ny Isiraely ara-bakiteny ho amin'ny Isiraely ara-panahy. Ny fiovan-pitantanam-potoana izay voasoritra ao amin'ny Soratra Masina, izay samy manondro ny fitomboan'ny fahalalana momba ny toetra sy ny maha-Izy an'i Kristy, dia i Abrama, Isaka, Jakoba, Josefa, Mosesy, Kristy, William Miller ary ny iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina. Misy andalana hafa koa amin'ny fiovan-pitantanam-potoana izay apetraka eo ambonin'io andalana io, ka manondro ny fitantanam-potoana fito amin'ny fiangonan'Andriamanitra izay asehon'ireo fiangonana fito ao amin'ny Apokalypsy roa sy telo, nefa tsy hodinihintsika aloha izany. Nisy fiovan-pitantanam-potoana tamin'i Adama sy Eva, nasehon'ny teo alohan'ny fahalavoany sy ny

taorian'ny fahalavoany, ary mazava ho azy fa nisy koa fiovan-pitantanam-potoana avy tamin'ny talohan'ny Safodrano ho amin'ny taorian'ny Safodrano tamin'ny andron'i Noa. Ireo andalana rehetra ireo dia samy mandray anjara amin'ny fahazavana iatrehantsika, kanefa ny vahoaka voafidy no ifantohantsika ankehitriny.

Rehefa natombok'i Kristy ny asa fanompoany, teo am-piandohan'ny herinandron'ny fanekena, dia natao batisa Izy.

Ary Jesosy, raha vao natao batisa Izy, dia niakatra niaraka tamin'izay avy teo amin'ny rano; ary, indro, nisokatra taminy ny lanitra, ary hitany ny Fanahin'Andriamanitra nidina tahaka ny voromailala ka nankeo amboniny; ary, indro, nisy feo avy tany an-danitra nanao hoe: Ity no Zanako malalako, Izay sitrako indrindra. Matio 3:16, 17.

Ny teny voalohany indrindra nataon'Andriamanitra, raha niakatra avy tao anaty rano Jesosy ka nanomboka tamin'izany ny herinandron'ny fanekena, dia ny fanambaran'ny Ray fa Jesosy no Zanak'Andriamanitra. Raha takatsika ny “fitsipiky ny filazana voalohany”, dia mahery vaika izany zava-misy izany. Raha tsy takatsika kosa, dia tsy dia izany loatra.

Tamin'ny voalohany Andriamanitra nahary ny lanitra sy ny tany. Ary ny tany dia tsy nisy endrika sady foana; ary aizina no nanarona ny fanambanin'ny lalina. Ary ny Fanahin'Andriamanitra nivezivezy tambonin'ny rano. Genesisy 1:1, 2.

Toy ny ao amin'ny Genesisy, ny fombafomba fanosorana dia ahitana Olona telo ao amin'ny maha-Andriamanitra voamarika.

Ny fahamarinana fa Jesosy no Zanak'Andriamanitra, Zanak'i Davida ary Zanak'olona dia nampitebiteby tsy tapaka ny mpanora-dalàna sy ny Fariseo nandritra ny telo taona sy tapany nanaraka. Tamin'ny batisany no niovan'i Jesosy ara-paminaniana avy amin'i Jesosy ho Jesosy Kristy. Rehefa natao batisa Jesosy, dia tonga “Kristy” Izy, izay midika hoe “Ilay Voahosotra” ary mitovy amin'ny teny hoe “Mesia” amin'ny teny Hebreo. Ary mazava ho azy fa niandry Mesia ny Hebreo, ary fantatr'izy ireo fa ho Zanak'i Davida Izy. Rehefa “voahosotra” Izy hanomboka ny telo taona sy tapany masina indrindra teo amin'ny tantaran'ny tany, dia nahita ny Fanahy Masina nidina Izy ary nandre ny Rainy niteny.

Izany dia lanonana fanosorana lalina indrindra, izay nitoriana ny amin'Ny tenany sy ny asany tamin'izao hafatra izao: “Izy no Zanak'Andriamanitra”. Ny vao mainka nampitahotra ny Jiosy dia tsy hoe Izy no Zanak'Andriamanitra ihany, fa hoe nilaza Izy, amin'ny maha-Zanak'Andriamanitra Azy, fa Andriamanitra tokoa Izy. Tsy zakan'ny Jiosy izay noheveriny ho filazana feno fitenenan-dratsy tahaka izany! Ny olana manitikitika ny Jiosy dia olana manitikitika an'i Abrahama—fa i Abrahama no rain'ny Jiosy, rain'ny fanekena ary koa tandindon'ny finoana takina mba hitoerana amin'ny fepetran'ny fanekena.

Ny fanoharan'i Abrahama momba ny finoana ilaina mba hidirana ao amin'ny fifandraisana fanekena amin'Andriamanitra dia mitaky ny hitsapana ny finoanao. Ny fitsapana an'i Abrahama, izay hampiseho raha tena izy ny finoany sa fiheveran-tena tsy ara-drariny, dia niorina tamin'ny fampisehoana raha hanaraka ny tenin'Andriamanitra izy—na dia toa nifanohitra tamin'ny

tenin'Andriamanitra teo aloha aza izany. Fantatr'i Abrahama fa famonoana olona ny fanatitra olombelona ary fa naneho ny fomba fanao feno fanompoan-tsampin'ireo firenena mpanompo sampy izay nonenany teo afovoany izany. Ny mpanora-dalàna sy ny Fariseo dia nahalala hatramin'ny tantaran'ny fanekena tamin'ny fiandohany fa Andriamanitra iray ihany no Andriamanitra, ary fantatr'izy ireo koa fa nilaza ho Andriamanitra faharoa i Jesosy. Nosedraina tamin'ny fitsapana farany azy ireo izy ireo.

Mihainoa, ry Isiraely: Jehovah Andriamanitsika dia Jehovah iray ihany. Deuteronomia 6:4.

Ao amin'ny tantara izay nanoratan'i Mosesy ilay andininy teo aloha, dia efa nilaza tamin'i Mosesy Andriamanitra fa hatramin'izay fotoana izay no hahafantarana Azy amin'ny anarana hoe Jehovah. Tsy ho ny Tompo Andriamanitra Tsitoha ihany intsony Izy, fa hatramin'izany fotoana izany no hahafantarana Azy amin'ny anarana hoe Jehovah. Ao anatin'io tantara io indrindra, izay anamafisany bebe kokoa ny fahalalana ny toetrany araka izay asehon'ny anarany, dia ampahafantariny amin-kafetsena hentitra koa ny Isiraely fahiny fa Andriamanitra iray ihany Andriamanitra. Inona àry no tokony ho noheverin'ny Jiosy tamin'ny andron'i Kristy?

Taty aoriana tao amin'ny asa fanompoany, raha tonga teo amin'ny fara tampony tamin'ny Fidirana amim-boninahitra tao Jerosalema izany, dia gaga tsy nino indray ny Jiosy fa avelan'i Jesosy hihira fiderana ho Azy ny ankizy.

Ary ny vahoaka betsaka izay nandeha teo alohany sy izay nanaraka Azy dia niantso hoe: Hosana ho an'ny Zanak'i Davida; Isaorana anie Izay avy amin'ny anaran'ny Tompo; Hosana any amin'ny avo indrindra. Matio 21:9.

Ang tononon'ny hira izay nahalasa adala ny Fariseo dia ilay ampahany izay nanondro an'i Jesosy ho Zanak'i Davida, ary koa nanondro fa ny Zanak'i Davida dia anaran'ny Tompo. Tamin'ny fiandohan'ny asany, tamin'ny fidirana tamim-boninahitra, ary mazava ho azy teo amin'ny hazofijaliana, ny adihevitra dia nahitana korontana momba ny anaran'i Jesosy.

Dia hoy ny lohan'ny mpisorona tamin'ny Jiosy tamin'i Pilato hoe: Aza soratana hoe: Ny Mpanjakan'ny Jiosy; fa hoe Izy nilaza hoe: Izaho no Mpanjakan'ny Jiosy. Jaona 19:21.

Mazava ho azy fa tena ho azo heverina ho marina ihany raha novain'i Pilato ho toy izao ny soratra: “Izaho no, Mpanjakan'ny Jiosy,” satria “Izaho no” no anarana izay nambaràn'i Jesosy momba ny Tenany imbetsaka. Mazava ho azy fa ny fampiharana izany lojika diso izany mba hanovana ny Tenin'Andriamanitra, indrindra raha ny amin'ny tantaran'ny hazo fijaliana, dia zavatra tsy mba hataon'ny olona velively, sa tsy izany? Jesosy dia “Mpanjakan'ny Jiosy,” nefa Izy koa dia “Izaho no,” koa araka izany dia marina amin'ny lafiny iray ny filazana hoe: “Izaho no, Mpanjakan'ny Jiosy,” kanefa tsy izany no hevi-dehibe.

Hatramin'ny voalohany ka hatrany afovoany ary mandra-pahatongan'ny faran'ireo telo taona sy tapany dia ny anarany no loharanon'ny fikorontanana. Maro ny zavatra tokony ho takarina momba ny tsipiky ny anaran'ny fanekena, nefa eto dia tiako aseho fa nisy fihovitrovitra teo amin'ny faran'ny Isiraely fahiny tao amin'ny fiangonana jiosy izay nifandray tamin'ny anaran'i Kristy. Amin'ny maha-Zanak'i Davida Azy, Izy dia nanana ny fepetra manamarina Azy ho Mesia;

amin'ny maha-Zanak'Andriamanitra Azy, (amin'ny heviny hoe Andriamanitra koa Izy) ary amin'ny maha-Zanak'olona Azy, Jesosy dia nametraka fitsapana lehibe teo anoloan'ilay vahoaka voafidy. Ahoana no ahafahan'ity lehilahy ity milaza ho Andriamanitra sady Zanak'Andriamanitra koa, nefa i Mosesy tamin'ny fiandohan'ny tantaran'ny faneken'izy ireo dia efa nanambara mazava tsara fa Andriamanitra dia Andriamanitra iray ihany?

Kanefa izany no tanjon'i Kristy nandeha teo amin'ny olona. Andriamanitra dia tao aminy nampihavana ny olona tamin'ny tenany, ary nataony izany tamin'ny namelany ny olona hahita an'i Jesosy, izay nampianatra mazava sy mivantana fa raha efa nahita Azy ianareo—dia efa nahita ny Ray. Io tantara io dia maneho ny fiafaran'ny Isiraely ara-bakiteny amin'ny maha-vahoaka nofidin'Andriamanitra azy; ary tamin'ny fiandohana dia nisy fifandirana voamarika momba izay sy inona moa Andriamanitra.

Ary hoy Farao nanao hoe: Iza moa Jehovah, no hekeko ny feony handefasako ny Isiraely handeha? Tsy fantatro Jehovah, ary tsy handefa ny Isiraely handeha aho. Eksodasy 5:2.

I Farao dia tsy maneho fotsiny ny tandindon'ny fihantsiana tsy mino an'Andriamanitra manohitra ny fahalalana an'Andriamanitra, fa maneho koa ny fahatakarana ejipsiana mikasika ny Andriamanitra'i Abrahama. Ary imbetsaka no nilazan'ny Tompo fa ny asany mahagaga tany Egypta dia mba hahafahan'ny olombelona mahalala izay Izy. Ny tantaran'ny fiandohan'ny Isiraely ara-bakiteny amin'ny maha-olom-boafidin'Andriamanitra azy dia tandindon'ny farany.

Ao amin'ireo tantara roa tonta dia misy tsy fahatakarana ny amin'iza sy inona Andriamanitra, izay mifandray amin'ireo anarany samihafa; nefa, ny zava-dehibe kokoa hodinihintsika dia izao: ny tantaran'i Kristy tamin'ny fiafaran'i Isiraely amin'ny maha-vahoaka voafidy azy dia mampiseho fa antony lehibe iray nahatafintohina ny Jiosy ka tsy nanaiky ny Mesiany ny fahafantarany fa ny Tenin'Andriamanitra, teo am-piandohan'ny tantaran'ny fanekeny, no nanambara fa Andriamanitra iray ihany Izy. Endrey ny olana lehibe!

Ary rehefa izany dia tsy sahy nanontany Azy intsony izy ireo. Ary hoy Izy taminy: Ahoana no ilazany fa Kristy dia zanak'i Davida? Fa Davida tenany manao hoe ao amin'ny bokin'ny Salamo: “Hoy Jehovah tamin'ny Tompoko: Mipetraha eo ankavanako, mandra-panaoko ny fahavalonao ho fitoeran-tongotrao.” Koa raha antsoin'i Davida hoe Tompo Izy, ahoana ary no maha-zanany Azy? Lioka 20:40–44.

Ito na ang pangwakas na panahon ng tanong at sagot para sa mga Judio, sapagkat pagkatapos ng pakikipag-ugnayang iyon, “hindi na sila nangahas na magtanong pa sa Kaniya ng anuman.” Kasasagot pa lamang Niya sa huling tanong ng Kaniyang ministeryo para sa nawawalang sambahayan (at laging may isang nawawalang sambahayan sa salaysay na makahuhula), at pagkatapos ay Kaniyang ibinangon ang usapin ng Kaniyang pangalan bilang “Anak ni David,” at samakatuwid bilang ang Mesiyas. Sa buong tatlo at kalahating taon, ang pagtatalo ay sumasaklaw sa Kaniyang iba't ibang mga pangalan, na kumakatawan sa Kaniyang karakter at likas na kalagayan. Ang Kaniyang pangalan ay tinutukoy sa pasimula, sa Kaniyang bautismo, at pagkatapos ay sa Kaniyang huling pakikipag-ugnayan sa nawawalang sambahayan sa matagumpay na pagpasok at sa krus, bukod sa iba pang mga sipi sa mga ebanghelyo.

Ny Fariseo dia nivory nanodidina an'i Jesosy raha namaly ny fanontaniana'ilay mpanora-dalàna Izy. Ary nitodika Izy ka nanontany azy hoe: "Ahoana no hevitrareo ny amin'i Kristy? Zanak'iza moa Izy?" Io fanontaniana io dia natao hizaha toetra ny finoan'izy ireo momba ny Mesia,—mba hampiseho raha nihevitra Azy ho olombelona fotsiny izy, sa ho Zanak'Andriamanitra. Feo maro niara-namaly hoe: "Zanak'i Davida." Izany no anaram-boninahitra nomen'ny faminaniana ny Mesia. Raha naneho ny maha-Andriamanitra Azy tamin'ny alalan'ny fahagagana mahery nataony Jesosy, raha nanasitrana ny marary sy nanangana ny maty Izy, dia nifampanontany ny vahoaka hoe: "Moa tsy ity va no Zanak'i Davida?" Ilay vehivavy Syrofenisianina sy Bartimeo jamba ary maro koa no niantso taminy mba hamonjy azy hoe: "Mamindrà fo amiko, Tompo ô, Hianao Zanak'i Davida." Matio 15:22. Raha nitaingina niditra tao Jerosalema Izy, dia noharabaina tamin'ny antso fifaliana hoe: "Hosana ho an'ny Zanak'i Davida; Isaorana anie Izay avy amin'ny anaran'ny Tompo." Matio 21:9. Ary ny zaza madinika tao amin'ny tempoly dia namerina izany fiderana feno hafaliana izany tamin'io andro io. Kanefa maro tamin'izay niantso an'i Jesosy hoe Zanak'i Davida no tsy nahafantatra ny maha-Andriamanitra Azy. Tsy azon'izy ireo fa ilay Zanak'i Davida dia Zanak'Andriamanitra koa.

"Ho valin'ny fanambaràna fa Kristy no Zanak'i Davida, dia hoy Jesosy: 'Koa ahoana ary no iantsoan'i Davida Azy hoe Tompo ao amin'ny Fanahy [dia ny Fanahin'ny Tsindrimandry avy amin'Andriamanitra], raha manao hoe: Hoy Jehovah tamin'ny Tompoko: Mipetraka eo an-tanako ankavanana, ambara-panaoko ny fahavalonao ho fitoeran-tongotrao? Koa raha antsoin'i Davida hoe Tompo Izy, ahoana no maha-zanany Azy? Ary tsy nisy olona nahavaly Azy na dia teny iray akory aza, sady tsy nisy sahy nanontany Azy intsony hatramin'izany andro izany.'" Ilay Fitiavana Mandrakizay, 609.

Ny fanosorana Azy ho Mesia sy ny fifandraisany farany tamin'ireo izay tonga hovanjany dia mikasika ny maha-Andriamanitra Azy, ny tandindon'ny anarany, ary mazava ho azy, ny fitsipiky ny filazana voalohany. Nofaranan'i Jesosy tamin'ny fampiasana ny tantaran'i Davida ara-bakiteny ny asany mivantana ho an'ny Jiosy, mba hampianatra momba an'i Davida ara-panahy. Nahoana no i Davida no milaza ny amin'ny fotoana ilazan'ny Tompo amin'ny Tompo mba hipetraka eo ambonin'ny seza fiandrianana miaraka Aminy? Satria i Davida mpanjaka tany am-piandohana dia maneho an'i Davida Mpanjaka ara-panahy any amin'ny farany. Ny hany fomba hahazoana tsara ny fanambarana farany nataon'i Jesosy tamin'ilay taranaka very dia ny fahafahana mampihatra ny fitsipiky ny filazana voalohany, izay tsy azo atao raha tsy fantatrao izany fitsipika izany.

Ny fanambarana farany nataony tamin'ilay trano very dia nitaky fahatakarana ny lalàn'ny filazana voalohany vao ho takarina. Nampiasa an'i Davida sy ny Zanak'i Davida i Jesosy mba hanehoana ny fahamarinana tamin'ilay trano very tao amin'ny fanambarany farany. Tranon'i Davida rahateo izy ireo. Koa nalain'i Jesosy ny ray (Davida) ka navadiny ho amin'ny Zaza (Zanak'i Davida), ary nalainy koa ny zanaka (an'i Davida) ka navadiny ho amin'ny rainy (Davida). Nampodiny ho amin'ny zaza ny Ray, araka izay efa voalaza mialoha fa hataon'ny hafatr'i Elia amin'ny "andro farany." Izany no hafatra farany nataony tamin'i Israely ara-bakiteny fahiny, ary hafatr'i Elia izany, satria niorina teo ambonin'ny lalàn'ny filazana voalohany. Koa ny lalàn'ny filazana voalohany dia manamarina koa ny hafatr'i Jesosy ho hafatr'i Elia, miorina amin'ilay lalàna

mihitsy. Ny lalàn'ny filazana voalohany dia mitaky fa raha ny hafatr'i Elia nentin'i Jaona Mpanao-batista no voalohany tamin'ny hafatra fampitandremana farany ho an'ilay trano very amin'ny Isiraely, dia ny hafatra farany nomena azy ireo dia tsy maintsy ho ilay hafatr'i Elia koa. Ary dia izany tokoa...

Rehefa izany rehetra izany, dia hanatsoaka hevitra avy amin'izany aho ankehitriny, miorina amin'ny fitsipiky ny filazana voalohany—ny Alfa sy Omega. Nisy adihevitra momba ny fahatakarana ny hoe iza sy inona Andriamanitra tany am-piandohan'i Isiraely fahiny, izay naneho mialoha ilay adihevitra mitovy tany amin'ny faran'i Isiraely fahiny. Tany amin'ny faran'i Isiraely fahiny, ny asan'i Kristy dia nahitana ny fampianarana ny trano very amin'ny Isiraely ny amin'izay sy izay maha-Andriamanitra Azy. Ao amin'ny tantaran'ny farany dia nisy fanoherana an'i Kristy izay naorina teo ambonin'ny fahamarinana tany am-boalohany izay napetraka tany am-piandohana. Isiraely ara-panahy amin'ny andro ankehitriny dia hanana ireo toetra ara-paminaniana ireo ihany koa ao amin'ny tantarany.

Tamin'ny fiandohan'ny Advantisma, dia ampahafantarin'ny mpahay tantara antsika fa ny Millerita dia voaforona indrindra tamin'ny antokom-pivavahana kristiana roa, dia ny Metodista sy ny Christian Connection. Ny finoana fototry ny Metodisma dia nifototra tamin'ny fiainana ny fomba fiaina kristiana marina. Nanana ny “fomba” izy ireo. Ny finoana fototry ny Christian Connection kosa dia azo fintinina ho fanoherana ny foto-pampianarana katolika momba ny Trinite.

Araka ny nahatrarany ny fikarohako azy, saika ny fitarihana manontolon'ny Millerites no nifikitra tamin'io foto-pampianaran'ny Christian Connection io. Maro ny sampana ao amin'ny Seventh-day Adventist Reform Movement (SDARM) no mbola mifikitra amin'ny fahatakarana Millerite tany am-boalohany momba ny “anti-trinitarianism” sady mampiroborobo izany. Ny olana sarotra iray (ary loharanon'ny adihevitra amin'izao fotoana izao) ho an'ireo izay mitana hatrany ny fahatakarana nentin'ireo pioniera dia ity, sady mbola ho toy izany mandrakariva: ahoana no hamaliana ireo andalan-teny maro sy samihafa izay anohanany i Sister White mivantana ny toerana ara-poto-pampianarana izay toheriny nefa izy ireo no tazoniny sy ampandrosoiny?

“Nampianarina aho hilaza hoe: tsy azo itokiana ny fihetseham-po sy ny fampianaran'ireo izay mitady hevitra ara-tsiansa avo lenta. Izao no fanehoana ataon'izy ireo: ‘Ny Ray dia tahaka ny fahazavana tsy hita maso; ny Zanaka dia tahaka ny fahazavana tonga nofo; ny Fanahy dia ny fahazavana miparitaka eny rehetra eny.’ ‘Ny Ray dia tahaka ny ando, etona tsy hita maso; ny Zanaka dia tahaka ny ando voaangona amin'ny endrika mahafinaritra; ny Fanahy dia tahaka ny ando latsaka eo amin'ny sezan'ny aina.’ Fanehoana iray hafa koa izao: ‘Ny Ray dia tahaka ny etona tsy hita maso; ny Zanaka dia tahaka ny rahona matevina; ny Fanahy dia orana nilatsaka ka miasa amin'ny hery mamelombelona.’”

“Ireo fanehoana rehetra araka ny spiritisma ireo dia tsinontsinona fotsiny. Tsy lavorary izy ireo, tsy marina. Mampahalemy sy mampihena ny Voninahitra Lehibe izay tsy misy fitoviana eto an-tany azo ampitahaina aminy. Andriamanitra tsy azo ampitahaina amin'ny zavatra nataon'ny tanany. Zavatra eto an-tany ihany ireny, miaritra eo ambanin'ny ozon'Andriamanitra noho ny fahotan'ny olombelona. Ny Ray tsy azo faritana amin'ny alalan'ny zavatra eto an-tany. Ny Ray no fahafenoan'ny maha-Andriamanitra rehetra amin'ny

tena, ary tsy hitan'ny mason'ny mety maty.”

Ny Zanaka dia ny fahafenoan'ny Maha-Andriamanitra rehetra naseho miharihary. Ny Tenin'Andriamanitra dia manambara Azy ho “endrika tena izy maneho ny toetrany.” “Fa toy izao no nitiavan'Andriamanitra izao tontolo izao, nomeny ny Zanani-lahy Tokana, mba tsy ho very izay rehetra mino Azy, fa hanana fiainana mandrakizay.” Eto no anehoana ny maha-olona ny Ray.

“Ang Manghuhupay na ipinangako ni Cristo na ipadadala matapos Siyang umakyat sa langit ay ang Espiritu sa buong kapuspusan ng Pagka-Diyos, na inihahayag ang kapangyarihan ng banal na biyaya sa lahat ng tumatanggap at sumasampalataya kay Cristo bilang isang pansariling Tagapagligtas. May tatlong buháy na persona ng makalangit na tatluhan; sa pangalan ng tatlong dakilang kapangyarihang ito—ang Ama, ang Anak, at ang Espiritu Santo—yaong mga tumatanggap kay Cristo sa pamamagitan ng buhay na pananampalataya ay binautismuhan, at ang mga kapangyarihang ito ay makikipagtulungan sa masunuring mga nasasakupan ng langit sa kanilang mga pagsisikap na ipamuhay ang bagong buhay kay Cristo.” Special Testimonies, Series B, number 7, 62, 63.

Mampahafantatra ny andalan-teny hoe ny “fihetseham-pon'ireo” izay namaritra ny Ray sy ny Zanaka ary ny Fanahy tamin'ny “zavatr'izao tontolo izao.” Avy eo dia hoy izy: “Tsy azo faritana amin'ny zavatr'izao tontolo izao ny Ray.” Mariho ireo teboka roa ambara ao, na dia mety ho toa fifanoherana aza ny iray amin'izany. Amariparitiny eto ny famaritana diso ny maha-Andriamanitra, izay, raha lazaina amin'ny fomba iray, dia mamaritra andriamanitra telo. Famaritana diso momba ny maha-Andriamanitra izany, nefa tsy manome fanamarihana akory izy mikasika ny zava-misy fa ilay famaritana diso ny maha-Andriamanitra dia tsy marina koa satria diso ny isan'ny andriamanitra ao amin'ny maha-Andriamanitra.

Mariho koa fa milaza izy fa tsy azo ampiasaina mba hilazana ny Ray ny zavatra ny tany. Ao anatin'izany filazana izany indrindra anefa, izy tenany no mampiasa ny zavatra ny tany. Olombelona no manana zanaka sy reny sy ray ary nenitoa sy havana mpiray tam-po. Ary i Jesosy milaza amintsika fa tsy hisy fanambadiana intsony any an-danitra, ao amin'ilay tany vaovao, fa ho tahaka ny anjely isika. Tsy misy anjely lahy sy vavy. Ny voambolana ampiasain'ny olombelona izay mamaritra ny fifandraisany samy izy no nampiasain'Andriamanitra hampianatra antsika momba ny toetrany sy ny maha-Izy Azy; kanefa na dia “ny zavatra ny tany” aza izay nampiasain'ny fitaomam-panahy hampianarana ny olona ny toetra sy ny maha-Andriamanitra an'Andriamanitra dia tsy lavorary.

Efa nampahafantarina antsika fa, “Misy olona velona telo ao amin'ilay fitambaran-telo any an-danitra” ... “dia ny Ray sy ny Zanaka ary ny Fanahy Masina.” Fahavetavetana ny mampifamatotra fihetseham-po ara-panahy avy amin'ny spiritisma eto an-tany amin'ireo olona telo ireo, kanefa tsy fahavetavetana ny mampifandray “ny anaran'ireo hery lehibe telo ireo” amin'ny famaritana ara-Baiboly ny Maha-Andriamanitra.

Nilaza ilay mpaminanivavy fa “ny anarana” an'ireo hery lehibe telo izay mandrafitra ny Andriamanitra dia ny Ray, ny Zanaka ary ny Fanahy Masina. Tahaka ny amin'ny fahamarinana

ara-Baiboly rehetra, rehefa atambatra andalana manampy andalana, ny fijoroana vavolombelona feno dia tsy maintsy ahitana ny famantarana rehetra izay efa nambara. Tokony hatambatra ny fijoroana vavolombelon'ireo mpaminany. Omen'i Daniela an'i Kristy ny anarana hoe Palmoni (anisan'ny anarana hafa koa izany, saingy ohatra fotsiny izao). Antsoin'i Jaona hoe Alfa sy Omega Izy, ary antsoin'i Mosesy hoe Jehovah. Araka an'i Ellen White, ny anarany dia ny Ray, ny Zanaka ary ny Fanahy Masina.

“I Satana dia ... manindry tsy an-kijanona ny sandoka—mba hampivily hiala amin'ny fahamarinana. Ny fitaka farany indrindra ataon'i Satana dia ny hanafoana ny herin'ny fijoroana vavolombelon'ny Fanahin'Andriamanitra. ‘Raha tsy misy fahitana, dia very ny olona’ (Ohabolana 29:18). Hiasa amin-kafetsena i Satana, amin'ny fomba samihafa sy amin'ny alalan'ny fitaovana samihafa, mba hampihozongozona ny fitokisan'ny vahoaka sisa tavela amin'Andriamanitra amin'ny fijoroana vavolombelona marina.”

“Hisy fankahalana hovelomina hanoherana ny Testimonies izay avy amin'i Satana. Ny asan'i Satana dia ny hampihozongozona ny finoan'ny fiangonana amin'izy ireny, noho izao antony izao: Tsy afaka mahita lalana mazava toy izany i Satana hampidirany ny fitakolony sy hamatorany ny fanahy ao anatin'ny famitahany, raha toa ka ankatoavina ny fampitandremana sy ny fananarana ary ny torohevitr' ny Fanahin'Andriamanitra.” Selected Messages, boky 1, 48.

Teboka haingana iray avy amin'ity andalan-teny ity. Jaona dia natao sesitany tany Patmo noho ny Tenin'Andriamanitra sy ny filazana an'i Jesosy. Misy vondrona kendrena roa ho an'ny hafatry ny anjely fahatelo: ireo izay ivelan'ny Advantisma sy ireo izay ao anatin'ny Advantisma. Jaona dia maneho Advantista iray izay tsy vitan'ny hoe enjehin'izao tontolo izao noho ny fankatoavany ny Baiboly, fa enjehina koa noho ny fankatoavany ny soratry ny Fanahin'ny Faminaniana. Ny fanenjehana atao amin'ny Fanahin'ny Faminaniana dia avy ao anatin'ny, fa tsy avy any ivelany.

Tamin'ny fiandohan'ny Isiraely fahiny, rehefa afaka efa-jato taona tany Egipta, ireo izay tokony ho vahoaka voafidin'ny fanekena dia tsy nitandrina intsony ny Sabata. Tsy nahalala ny toetra amam-panahin'i Kristy izy ireo. Nifikitra tamin'ny fahatakarana diso momba an'Andriamanitra izay nampiroreniny tao am-pony fony izy ireo tao anatin'ny fahababoana. Ny loza folo; ny fanafahana teo amin'ny Ranomasina Mena; ny mana avy any an-danitra; ny fitoerana masina sy ny fanaka rehetra tao aminy; ny fombafomba masina; ny kianja, ny fitoerana masina, ary ny fitoerana masina indrindra; ny lalàn'Andriamanitra; ny Vatolampy izay nanaraka azy; ny rano izay nivoaka avy tamin'ilay Vatolampy izay nanaraka azy, ary na dia ilay menarana teo amin'ny tsato-kazo aza, dia natao avokoa mba hampitombo ny fahalalana an'Andriamanitra tao amin'ny vahoaka voafidiny. Fampianarana nandroso tsikelikely izany. Ary izany fampianarana nandroso tsikelikely izany dia nitohy mandra-pahatongan'ny fotoana izay “tsy sahy nanontany Azy intsony izy” ny mpanora-dalàna, ary tamin'izay Izy dia nanondro ilay lohahevitra farany indrindra izay mbola ho azon'izy ireo nodinihina ampahibemaso niaraka taminy, ary mahakasika ny anaran'i Davida izany sy izay maha-izy an'i Kristy ary ny maha-Izy Azy.

Tamin'ny fiandohan'ny Isiraely ara-panahy maoderina, taorian'ny 1260 taona tao Babylona ara-panahy, ireo izay tokony ho vahoakan'ny fanekena voafidy dia tsy mbola nitandrina intsony ny

Sabata. Tsy nahafantatra ny toetra amam-panahin'i Kristy izy ireo. Nifikitra tamin'ireo fiheveran-diso momba an'Andriamanitra izay namboleny tao aminy fony izy ireo mbola tany amin'ny fahababoana izy. Ny tantaran'ny Advantisma, mbamin'ireo mari-pamantarana rehetra teo aminy, ireo fihemorana, ireo fifanarahana mampandefitra, ary ireo tolona anatin'ny, dia tonga tamin'ny teboka iray tamin'ny taona 1880, raha nivoaka ny *The Desire of Ages*. Voarakitra ao anatin'io boky io, eo amin'ny pejy faha-671, ny fahatakarana momba ny maha-Andriamanitra izay efa nivoatra lavitra mihoatra noho ilay fahatakarana izay nipoitra avy tamin'ny taonjato fahavalo ambin'ny folo.

Nanana fifanolanana teo amin'ny Israely fahiny tamin'ny fiafarany, izay nateraky ny fahatakarana voafetra ny amin'ny Maha-Andriamanitra, fahatakarana izay niorina tamin'ny fomba fahazoany azy hatramin'ny tantaran'ny fiandohany. Ny filazan'i Jesosy dia milaza fa na ny Ray, na ny Zanaka, na ny Fanahy Masina, izy rehetra dia samy "ny fahafenoan'ny maha-Andriamanitra amin'ny tena" (Kolosiana 2:9). Ny vavolombelon'ny Soratra Masina dia milaza hoe: "Mihainoa, ry Israely: Jehovah Andriamanitsika dia Jehovah iray ihany" (Deoteronomia 6:4).

I Israely ankehitriny dia mifikitra amin'ny hevitra samihafa momba ny Maha-Andriamanitra, ary iray monja no marina. Amin'ny faran'i Israely ankehitriny dia hamita ny asa fanambarana ny toetrany Andriamanitra, amin'ny fanaovany izany raha mbola maharitra ny fotoam-pitsarana. Izany no nataony tamin'ny Jiosy, ary tsy miova mandrakizay Izy. Azo antoka fa mbola hitombo hatrany ny fahatakarantsika ny maha-izy sy ny toetran'Andriamanitra mandritra ny mandrakizay, nefa efa nisy tsipika ara-paminaniana voafaritra tsara momba ny fahamarinana, izay mampiseho ny ezak'Andriamanitra hampianatra ny olony momba ny tenany; ary anisan'izany fampianarana tadiaviny ampianarina ankehitriny izany tantara izany, ary ny fanazavana hita ao amin'ny tenin'ny faminaniana momba io fizotran'ny fanabeazana io dia manondro fiafaran'ny adihevitra iray izay mifanaraka amin'ny fifaranan'ny fotoam-pitsarana.

"I Kristy dia ilay Zanak'Andriamanitra efa nisy talohan'ny zava-drehetra, sady misy avy amin'ny Tenany.... Raha miresaka ny fisiany talohan'ny zavatra rehetra Kristy, dia averiny any amin'ny vanim-potoana tsy manam-piandohana ny sain'ny olona. Omeny toky isika fa tsy nisy na oviana na oviana fotoana izay tsy naha-Teo Azy tao amin'ny firaisana akaiky tamin'Andriamanitra mandrakizay. Ilay nihainoan'ny Jiosy ny feony tamin'izany fotoana izany dia efa niaraka tamin'Andriamanitra, tahaka ny iray nobeazina niaraka taminy." *Signs of the Times*, August 29, 1900.

"Izy dia nitovy tamin'Andriamanitra, tsy manam-petra sady mahefa ny zavatra rehetra.... Izy no Zanaka mandrakizay, izay misy amin'ny tenany."

"Na dia miresaka ny amin'ny maha-olombelona an'i Kristy fony Izy teto an-tany aza ny Tenin'Andriamanitra, dia milaza mazava sy hentitra koa ny amin'ny fisiany talohan'ny nahatongavany ho nofo. Ny Teny dia nisy amin'ny maha-zavaboary masina Azy, dia tahaka ny Zanak'Andriamanitra mandrakizay, ao amin'ny firaisana sy ny maha-iray Amin'ny Rainy. Hatramin'ny mandrakizay Izy no Mpanelanelana amin'ny fanekena, Ilay iray izay tokony hahazoan'ny firenena rehetra ambonin'ny tany, na Jiosy na Jentilisa, fitahiana, raha manaiky Azy izy. 'Ny Teny tao amin'Andriamanitra, ary ny Teny dia Andriamanitra.' Talohan'ny

namoronana ny olona na ny anjely, ny Teny dia tao amin'Andriamanitra, ary Andriamanitra. Review and Herald, 5 Aprily 1906.”

Ao amin'ilay andalan-teny dia mitanisa avy amin'ireo teny voalohany indrindra nataon'i Jaona izy.

Tany am-piandohana ny Teny, ary ny Teny dia tao amin'Andriamanitra, ary ny Teny dia Andriamanitra. Izy dia tao amin'Andriamanitra tany am-piandohana. Ny zavatra rehetra dia nataony; ary raha tsy Izy dia tsy nisy zavatra ary izay zavatra natao. Jaona 1:1–3.

Tamin'ny voalohany dia nisy Andriamanitra roa, fara fahakeliny, fa i Jaona vao nilaza hoe: “Andriamanitra ny Teny ary tao amin'Andriamanitra Izy.” Ao amin'ny andininy voalohan'ny Genesisy, ny teny hebreo hoe “Elohim” dia adika hoe Andriamanitra. Matetika ao amin'ny Tenin'Andriamanitra ny “Elohim” no apetraka ao anatin'ny rafitra ara-pitsipi-pitenenana izay manondro Andriamanitra tokana, nefa teny milaza maro izy, na izany aza. Esorin'i Jaona ny fiheverana fa ny “Elohim” ao amin'io andininy io dia Andriamanitra tokana amin'ny alalan'ny fijoroany ho vavolombelona fanindroany momba izany lohahevitra izany. Ny fijoroany ho vavolombelona dia mametraka Andriamanitra roa, fara fahakeliny.

Mbola mampanahy kokoa ho an'ireo anti-trinitariana izay milaza fa manohana ny Fanahin'ny Faminaniana ny zava-misy fa tany am-piandohana dia “ny Fanahin'Andriamanitra nivezivezy tambonin'ny rano.” Moa va ny “Fanahy” izay nivezivezy tambonin'ny rano no Ray sa ny Zanaka, sa Izy no olona fahatelo ao amin'ilay antokon-telo any an-danitra, araka ny iantsoan-dRahavavy White Azy? Ny andininy telo voalohany ao amin'ny Filazantsaran'i Jaona dia arahin'ireto teny ireto.

Tao aminy ny fiainana; ary ny fiainana no fahazavan'ny olona. Ary mampirapiratra ao amin'ny maizina ny fahazavana; ary tsy nahafantatra azy ny maizina. Jaona 1:4, 5.

Ny filazana ny mazava sy ny maizina dia mifanaraka tanteraka amin'ny fiandohan'ny Genesisy izay milaza hoe.

Ary hoy Andriamanitra nanao hoe: Misy mazava anie; dia nisy mazava. Ary hitan'Andriamanitra fa tsara ny mazava; dia nosarahin'Andriamanitra ny mazava sy ny maizina. Genesisy 1:3, 4.

Hiverina vetivety isika amin'ireo andalan-tsoratra roa mifanandrify ireo momba ny mazava izay lohahevitra ao amin'ny tantaran'ny famoronana manaraka aorian'ny fampidirana ny Andriamanitra. Tany am-piandohana, ny fahamarinana voalohany resahina dia ny firafitra na ny toetran'ny Andriamanitra. Kanefa tsy mijanona io andalan-tsoratra io raha tsy eo amin'ny toka faharoa andininy faha-telo, izay ahitantsika fa ny teny telo farany ao amin'ny famoronana dia manomboka amin'ireo litera hebreo telo izay miara-mamolavola ny teny adika hoe “fahamarinana.”

Ny fiandohan'ny fitantaran'ny famoronana dia mampahafantatra ny maha-Andriamanitra, avy eo maneho ny hery mahary ao amin'ny Teniny, ary avy eo mamarana ny andalan-teny amin'ny sonia avy amin'Andriamanitra izay maneho ny fahamarinana, ny hafatry ny anjely fahatelo, ary ny anaran'Andriamanitra araka ny asehon'ny Alfa sy Omega.

Ary tamin'ny andro fahafito dia vitan'Andriamanitra ny asany izay nataony; ary nitsahatra tamin'ny andro fahafito Izy, tamin'ny asany rehetra izay nataony. Ary Andriamanitra nitahy ny andro fahafito ka nanamasina azy; satria tamin'izany no nitsaharan'Andriamanitra tamin'ny asany rehetra, dia izay noforoniny sy nataony. Genesisy 2:2, 3.

Ny fiafaran'ireo fahamarinana voalohany ampianarina ao amin'ny Tenin'Andriamanitra no tampon'ilay andalan-teny. Mifarana amin'ireo teny telo hoe “Andriamanitra”, “namorona”, ary “nanao” izy, ka manasongadina ny fiandohan'ilay andalan-teny izany, nefa mitovy lanja amin'izany koa no anasongadinany ny Sabatan'ny andro fahafito. Ny Sabata, mazava ho azy, no tandindon'ny famoronana sy famantarana eo amin'Andriamanitra sy ny olony voafidiny. Ny “Fahamarinana” dia aseho amin'ireo litera telo manomboka ny tsirairay amin'ireo teny telo farany momba ny famoronana ireo. Ny fanambarana dia manindry mafy ny halehiben'ny lanja sy ny maha-zava-dehibe ny fahamarinan'ny Sabata, kanefa tsy latsa-danja amin'izany ihany koa fa ireo litera telo ireo dia maneho ny dingana telo amin'ny hafatry ny anjely voalohany sy faharoa ary fahatelo. Koa ao amin'ny andalan-teny voalohany indrindra ao amin'ny Baiboly, ny Sabata amin'ny maha-famantarana ny herin'Andriamanitra mpamorona Azy dia fantarina koa ho foto-pitsapana amin'ny faran'ny andro. Ny boky farany ao amin'ny Baiboly dia manome vavolombelona fahatelo hiaraka amin'ny fanambaran'i Jaona ao amin'ny filazantsarany.

Jaona ho an'ny fiangonana fito izay any Azia: ho aminareo anie ny fahasoavana sy ny fiadanana, avy amin'Ilay ankehitriny sy taloha ary ho avy; ary avy amin'ny Fanahy fito izay eo anoloan'ny seza fiandrianany; ary avy amin'i Jesosy Kristy, Izay Vavolombelona mahatoky sy Lahimatoa avy amin'ny maty ary Andrianan'ny mpanjakan'ny tany. Ho an'Izay tia antsika sy nanasa antsika ho afaka amin'ny fahotantsika tamin'ny rany ihany, ary efa nanao antsika ho mpanjaka sy mpisorona ho an'Andriamanitra sady Rainy; ho Azy anie ny voninahitra sy ny fanapahana mandrakizay mandrakizay. Amena. Indro, avy miaraka amin'ny rahona Izy; ary ny maso rehetra hahita Azy, eny, na dia izay nandefona Azy aza; ary ny firenena rehetra ambonin'ny tany hitomany noho ny aminy. Eny tokoa, Amena. Izaho no Alfa sy Omega, ny voalohany sy ny farany, hoy ny Tompo, Ilay ankehitriny sy taloha ary ho avy, dia ny Tsitoha.

Izaho Jaona, izay rahalahinareo koa sady mpiara-miombona aminareo amin'ny fahoriana sy amin'ny fanjakana ary amin'ny faharetan'i Jesosy Kristy, dia tany amin'ny nosy atao hoe Patmo noho ny tenin'Andriamanitra sy noho ny filazana an'i Jesosy Kristy. Tamin'ny Fanahy aho tamin'ny andron'ny Tompo, ary nahare feo mahery tao ivohoko toy ny feon-trômpetra, nanao hoe: Izaho no Alfa sy Omega, ny voalohany sy ny farany; ary izay hitanao dia soraty ao amin'ny boky ka alefaso ho any amin'ny fiangonana fito izay any Azia, dia any Efesosy, sy Smyrna, sy Pergamosy, sy Tyatira, sy Sardisy, sy Filadelfia, ary Laodikia. Apokalypsy 1:4–11.

Ny andininy telo voalohany ao amin'ny toko voalohan'ny Apokalypsy dia manondro ny hafatra fampitandremana farany sy ny fomba ampitondrana izany hafatra izany avy amin'Andriamanitra ho amin'ny olombelona. Ambarany koa fa Apokalypsin'i Jesosy Kristy izany, ka izany no manamarika ny maha-samihafa ny bokin'ny Apokalypsy sy ny bokin'i Daniela. Ny iray dia faminaniana, ary ny iray kosa fanambarana.

“Ao amin’ny Apokalypsy no ihaonan’ny boky rehetra ao amin’ny Baiboly sy iafarany. Eto no famenon’ny bokin’i Daniela. Ny iray dia faminaniana; ny iray kosa fanambarana. Ny boky izay nasiana tombo-kase dia tsy ny Apokalypsy, fa ilay ampahany amin’ny faminanian’i Daniela mikasika ny andro farany. Nandidy ilay anjely hoe: ‘Fa ianao kosa, ry Daniela, afeno ireo teny ireo, ka asio tombo-kase ny boky mandra-pahatongan’ny andro farany.’ Daniela 12:4.” Asan’ny Apostoly, 585.

Ao amin’ny bokin’ny Apokalypsy dia misy andalan-tsoratra ara-paminaniana izay tokony ho fantarina sy hampiarahana, andalana manaraka andalana. Ireo andalana ara-paminaniana rehetra ireo dia miafara ao amin’ny bokin’ny Apokalypsy, nefa tsy ny bokin’ny Apokalypsy no boky voaisy tombo-kase, ary tsy ny bokin’i Daniela manontolo akory no nofatorana, fa izay voaisy tombo-kase tao amin’ny bokin’i Daniela dia “izany ampahany amin’ny faminanian’i Daniela izany, izay mifandraika amin’ny andro farany.”

Ny “andro farany” dia azo takarina amin’ny heviny ankapobeny, kanefa ny fahatakarana azy ho teny nentin’ny tsindrimandry, (izay tena izy tokoa) dia mitaky antsika koa handinika raha misy tandindona ara-paminaniana mifamatotra amin’ny fiteny hoe “andro farany”. Ny “andro farany” dia vanim-potoana voafaritra ao amin’ny tantara ara-paminaniana, ary maro ny tsipika manohana izany. Manantena aho fa hampiseho izany tantara izany ato ho ato. Izy io indrindra dia ny tantara manomboka amin’ny 1798 ka hatramin’ny fifaranan’ny fotoam-pahasoavana. Fomba iray ahafantarana izany ny hoe, tao amin’ny fanompoam-pivavahana ara-bakiteny tao amin’ny fitoerana masina dia nisy andro iray tamin’ny taona izay naneho ny fitsarana, ary izany no Andro Fanavotana. Io fombafomba ara-bakiteny io dia tandindon’ny antsoin-dRahavavy White hoe Andro Fanavotana tandindonina tanteraka. Ny Andro Fanavotana ara-paminaniana na ara-panahy dia maneho ny “andro farany” amin’ny androm-pahasoavana, maneho ny vanim-potoanan’ny fitsarana farany.

Ny faminaniana ao amin’i Daniela izay voaisy tombo-kase dia nisy lafiny roa. Nisy faminaniana mikasika ny andro farany izay neken’ny Millerita, ka nanambara ny fanokafana ny fitsarana. Io ampahan’i Daniela io dia asehon’ny fahitana teo amoron’ny ony Ulai ao amin’ny toko faha-valo sy faha-sivy. Ny faminaniana iray hafa izay voaisy tombo-kase ao amin’i Daniela kosa dia manambara ny famaranana ny fitsarana, sy ny faran’ny Advantisma, sy ny faran’i Etazonia, ary ny faran’izao tontolo izao. Izany fahitana izany dia nasehon’ny ony Hiddekel.

“Ny fahazavana izay noraisin’i Daniela avy tamin’Andriamanitra dia nomena indrindra ho an’izao andro farany izao. Ny fahitana izay hitany teny amoron’ny Ulai sy ny Hiddekel, ireo ony lehibe ao Sinara, dia eo am-panatanterahana ankehitriny, ary ny toe-javatra rehetra izay nambara mialoha dia ho tanteraka tsy ho ela.” Testimonies to Ministers, 112, 113.

Ny fahitana momba an’i Ulai dia nohamahafisina tamin’ny taona 1798 ary miresaka ny fitoeran’Andriamanitra sy ny vahoakany. Ny fahitana momba an’i Hiddekel kosa dia nohamahafisina tamin’ny taona 1989 rehefa, araka ny voalaza ao amin’ny Daniela toko faha-iraika ambin’ny folo, andininy faha-efapolo, ireo firenena naneho ny Firaisana Sovietika taloha dia nofongoran’ny fahefana papaly sy i Etazonia, ary miresaka ny fahavalon’ny vahoakan’Andriamanitra. Ireo fahitana roa ireo dia miasa tahaka ny fiangonana fito sy ny

tombo-kase fito ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy. Ny iray dia ny tantara anatin'ny momba ny fiangonana ary ny iray kosa dia ny tantara ivelany momba ny fiangonana, ary samy mandrakotra ny halavan'ny fotoana manontolo izy roa sady “indrindra ho an’” “izao andro farany izao.”

Kanefa na dia lazaina amintsika aza fa ny bokin'ny Apokalypsy dia tsy ilay boky voaisy tombo-kase, dia lazaina amintsika koa fa boky voaisy tombo-kase izy.

“Ny Apokalypsy dia boky voaisy tombo-kase, nefa boky voasokatra koa. Mirakitra zava-mitranga mahagaga izay hotanterahina amin'ny andro farany amin'ny tantaran'ity tany ity izy. Ny fampianaran'ity boky ity dia mazava sy voafaritry tsara, fa tsy mifono zava-miafina na tsy takatry ny saina. Ao anatin'ny dia averina raisina ilay tsipika iray amin'ny faminaniana izay hita ao amin'i Daniela. Misy faminaniana sasany naverin'Andriamanitra, ka izany no anehoany fa tokony homena lanja izy ireny. Tsy mamerina zavatra tsy misy dikany lehibe ny Tompo.” Manuscript Releases, volume 9, 8.

Voavaha ny bokin'ny Apokalypsy satria voavaha ny faminaniana ao amin'i Daniela, ary ireo tsipika faminaniana mihitsy izay voavaha ao amin'i Daniela dia ireo ihany koa no hita ao amin'ny Apokalypsy. Izay voaisy tombo-kase tao amin'ny bokin'ny Apokalypsy dia ampahany amin'ny Apokalypsy izay mifandray manokana amin'ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny “andro farany.” Rehefa nanoratra izao fanambarana izao i Rahavavy White, ny “kotrokorana fito” dia mbola voaisy tombo-kase tamin'ny fotoana nanoratany izany, ka izany no nanoratany hoe “boky voaisy tombo-kase izy.” Nilaza koa izy fa ny bokin'i Daniela no “boky izay voaisy tombo-kase,” amin'ny endrika milaza lasa. Ho azy dia efa voavaha izany tamin'ny taona 1798.

Ny voaisy tombo-kase mikasika ny kotro-baratra fito nandritra ny androm-piainany dia tsy ireo zava-mitranga ho avy asehon'ny kotro-baratra fito ihany akory, fa indrindra indrindra dia ny hoe ny “kotro-baratra fito” no maneho fa ny fiandohan'ny Advantisma dia mifanindran-dalana amin'ny fiakaran'ny Advantisma. Ny “kotro-baratra fito” dia manambara ny fitsipika ara-paminaniana manan-danja indrindra ilaina mba hahazoana ny Fanambaran'i Jesosy Kristy, sady manambara koa toetra iray amin'ny maha-izy sy ny toetran'Andriamanitra, dia ny maha-Izy Azy ho fiandohana sy fiakaran'ny zavatra rehetra. Ny faminaniana dia manondro fa misy fivelarana voaomana tsara amin'ireo fahamarinana mifandray amin'ny maha-izy sy ny toetran'Andriamanitra.

Jesosy, rehefa aseho ho ilay “Liona avy amin'ny firenen'i Joda”, dia maneho ny asa tanterahiny eo am-panambarany ny fahamarinana amin'ny fomba miandalana sy voalamina manerana ny tantara. Izy no manisy tombo-kase ny teny faminaniana mandra-pahatongan'ny fotoana izay tokony hahatakarana izany. Izy no manisy tombo-kase sy manaisotra ny tombo-kase amin'ny fahamarinana ho amin'ny tanjon'ny fampianarana. Amin'ny maha-Palmomy Azy, Jesosy no Ilay Mpandahatra Isa Mahagaga, Tompon'ny fotoana izay mifehy ny tantarany. Amin'ny maha-Alfa sy Omega Azy, dia Izy, ankoatra ny zavatra hafa, no Tompon'ny fiteny. Amin'ny maha-Liona avy amin'ny firenen'i Joda Azy, Izy no Ilay mifehy ny fotoana hanehoana ny fahamarinana amin'ny olona.

Ao amin'ny toko voalohany amin'ny Apokalypsy, aorian'ireo andininy telo voalohany, dia aseho ny Andriamanitra telo izay iray ho antokon-javatra telo samy hafa miavaka.

Jaona ho an'ny fiangonana fito izay any Azia: fahasoavana anie ho anareo sy fiadanana, avy amin'Ilay ankehitriny, sy izay taloha, ary izay ho avy;

ary avy amin'ny Fanahy fito izay eo anatrehan'ny seza fiandrianany;

Ary avy amin'i Jesosy Kristy, izay Vavolombelona mahatoky, sy Lahimatoa natsangana tamin'ny maty, ary Andrianan'ny mpanjakan'ny tany. Apokalypsy 1:4, 5.

Ny fampidirana ao amin'ny boky farany ao amin'ny Baiboly dia mandefa fiarahabana mazava ho an'ny fiangonan'Andriamanitra, izay manondro ny Ray sy ny Fanahy ary ny Zanaka. Ny fiafaran'ny Tenin'Andriamanitra dia mamerina ny fiandohana, ary amin'ny fanaovana izany dia manasongadina ny maha-zava-dehibe ny fahatakarana marina ny maha-Andriamanitra. Izany dia ataony ho an'ireo izay ho Filadelfiana ka hamorona ny iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina. Izy ireo no vahoakan'ny fanekena farany, izay efa naseho tamin'ny tandindona nanerana ny tsipiky ny tantaran'ny fanekena. Ireo vavolombelona ireo, ankoatra ny fahamarinana hafa, dia mametraka fa Andriamanitra dia nitady tsikelikely hampitombo ny fahalalana ny toetrany sy ny maha-izy Azy nanerana ny tantara ara-paminaniana.

Ny marika lehibe indrindra ao amin'ny Baiboly maneho ny tsy fahampian'ny fahalalan'ny olona an'Andriamanitra dia i Farao, izay nisolo tena an'i Egipta, mariky ny izao tontolo izao manontolo, ary noho izany dia ny olombelona rehetra. Izany tsangambato izany no manomboka ny fizotry ny tantara eo am-piandohan'ny Isiraely ara-bakiteny, izay nitadiavan'Andriamanitra hampahafantatra ny anarany. Tamin'ny faran'ny Isiraely ara-bakiteny dia naverina indray ny adihevitra momba ny anaran'Andriamanitra. Tamin'ny faran'ny Isiraely ara-bakiteny dia nasian'i Jesosy marika ny fifandraisany tamin'ny Jiosy tamin'ny alalan'ny fanondroany ny tantaran'i Davida sy ny fampiasany ny “fitsipiky ny filazana voalohany” mba hanehoana ny fanambarana farany mikasika ny fahajamban'ny Jiosy Laodiseana. Tsy azon'izy ireo izay nolazainy, satria tsy fantany ny fitsipiky ny Alfa sy Omega, ary tsy fantany koa ny Alfa sy Omega izay nitsangana teo anoloan'izy ireo.

Tamin'ny fiandohan'ny Isiraely ara-panahy dia hita mitovy lalana amin'ilay fifanandrinana naseho an'ohatra tao amin'ny tantaran'i Mosesy. Raha nandalo tao anatin'ny tantaran'ny “andro farany” ny Advantisma, dia nomena fahafahana maro hahatakatra bebe kokoa ny amin'ny Alfa sy Omega, tahaka izay nitranga tamin'ny Isiraely fahiny. Ho avy ny fotoana izay tsy hisy fanontaniana intsony hapeetraka eo amin'ny fiafaran'ny Advantisma, tahaka izay tamin'ny andron'i Kristy.

Raha miverina amin'ilay andalan-teny ao amin'ny Apokalypsy toko voalohany isika, dia hitantsika fa ny fahasoavana sy ny fiadanana dia avy Aminy, Izay ankehitriny, sy izay taloha, ary izay ho avy, ary koa avy amin'ny Fanahy fito, ary koa avy amin'i Jesosy. Ny Maha-Andriamanitra dia aseho amin'i Jesosy, ny Fanahy fito, ary Ilay ankehitriny, sy taloha, ary ho avy; ka izany no ahafahantsika mahalala fa ny Ray no manana ireo toetra aseho amin'Ilay ankehitriny sy taloha ary ho avy. Ireo toetra ireo dia maneho ny maha-mandrakizain'Andriamanitra. Efa nisy mandrakariva Izy, ary ao amin'ny andininy faha-valo sy faha-sivy dia ampiharina mazava amin'i Jesosy izany toetra izany.

Izaho no Alfa sy Omega, ny fiandohana sy ny fiasarana, hoy ny Tompo, Ilay ankehitriny sy taloha ary ho avy, dia ny Tsitoha. Izaho Jaona, izay rahalahinareo koa sady mpiara-miombona aminareo amin'ny fahoriana sy amin'ny fanjakana ary amin'ny faharetan'i Jesosy Kristy, dia tany amin'ny nosy atao hoe Patmo noho ny tenin'Andriamanitra sy noho ny filazana an'i Jesosy Kristy. Tamin'ny Fanahy aho tamin'ny andron'ny Tompo, ary nandre feo mahery tao ivohoko, tahaka ny an'ny trompetra, nanao hoe: Izaho no Alfa sy Omega, ny voalohany sy ny farany; ary izay hitanao dia soraty ao amin'ny boky, ka alefaso any amin'ny fiangonana fito izay any Azia: any Efesosy, sy Smirna, sy Pergamosy, sy Tyatira, sy Sardisy, sy Filadelfia, ary Laodikia. Apokalypsy 1:8–11.

Ireo izay manana Baiboly izay manonta ny tenin'i Jesosy amin'ny loko mena dia mahalala fa ao amin'ny andininy faha-valo sy faha-iraka ambin'ny folo dia i Jesosy no miteny. Ao amin'ireo andininy ireo, i Jesosy dia manambara fa Izy dia manana ilay toetra mandrakizay mitovy tanteraka amin'ny an'ny Ray, raha manondro ny Tenany ho “ny Tompo, Izay ankehitriny, sy Izay taloha, ary Izay ho avy”; ary ampian'i Jesosy koa fa Izy no “ny Tsitoha.”

Ny zavatra voalohany indrindra lazain'i Jesosy eo am-piandohan'ny bokin'ny Apokalypsy, dia ilay boky izay manambara fa izany no Fanambaran'i Jesosy Kristy, dia izao: Izy no Alfa sy Omega, fa Izy koa dia mandrakizay tahaka ny Ray, ary Izy koa dia Andriamanitra Tsitoha. Ny toetran'ny maha-Andriamanitra no teny voalohany indrindra ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy avy amin'i Jesosy. Ireo toetra ireo dia vato mahatafintohina mivantana ho an'ireo Advantista izay mbola miaro ny toeran-kevitra tany am-boalohany momba ny Maha-Andriamanitra. Mino izy ireo fa nisy fotoana izay nitondran'ny Ray ny Zanany hiseho.

Ny fiasaran'ny bokin'ny Apokalypsy dia mifanaraka amin'ny fiandohan'ny bokin'ny Apokalypsy.

Ang Ikalawang Pagparito ay sumusunod sa paglalarawan ng Pagka-Diyos. Sa kabanata dalawampu't dalawa ay makikita natin na ang wakas ng aklat ay kaayon ng simula ng aklat, at ang talata labindalawa ay kaagapay ng talata pito ng kabanata isa sa pagtukoy sa Ikalawang Pagparito.

Ary, indro, avy fa avy faingana Aho; ary ato amiko ny valisoako, mba hamaliako ny olona rehetra araka ny asany. Izaho no Alfa sy Omega, ny fiandohana sy ny fiasarana, ny voalohany sy ny farany. Sambatra izay manao ny didiny, mba hananany fahefana amin'ny hazon'aina, ary hiditra amin'ny vavahady ho ao an-tanàna izy. Fa any ivelany ny alika sy ny mpanao ody ratsy sy ny mpijangajanga sy ny mpamono olona sy ny mpanompo sampy ary izay rehetra tia sy manao lainga. Izaho Jesosy no naniraka ny anjeliko hanambara aminareo izany zavatra izany any amin'ny fiangonana. Izaho no fakany sy taranak'i Davida, ary ilay kintana mampirapiratra fitarik'andro. Ary ny Fanahy sy ny ampakarina manao hoe: Avia. Ary aoka izay mandre hanao hoe: Avia. Ary aoka izay mangetaheta ho avy. Ary izay mety, aoka izy handray maimaim-poana ny ranon'aina. Apokalypsy 22:12–17.

Taorian'ny nanondroany ny Fiaviany Fanindroany, Jesosy, tahaka ny ao amin'ny Apokalypsy toko voalohany, dia manambara ny Tenany ho Alfa sy Omega. Avy eo dia ampian'ny fanavahana ny amin'ireo izay hihaino sy ireo izay tsy hihaino izay lazain'ny Fanahy amin'ny fiangonana. Manondro ny fizotry ny fampitana hafatra aseho ao amin'ny andininy voalohany ka hatramin'ny

fahatelo ao amin'ny toko voalohany Izy, amin'ny fanambarany fa Izy no naniraka an'i Gabriela hitondra ny hafatra ho an'i Jaona.

Avy eo Izy dia miverina amin'ilay fanambarana farany izay nataony tamin'ny Mpanora-dalàna sy ny Fariseo tamin'ny faran'ny Isiraely fahiny. Ampifamatony ny fiafaran'ny Isiraely ara-bakiteny sy ara-panahy, amin'ny famaliana ao amin'ny Apokalypsy ho an'ireo amin'ny “andro farany” izay tsy azon'ny Jiosy tamin'ny “andro farany”-ny. Lazainy fa Izy no faka (fiandohana) sy taranaka (fiafarana) naterak'i Davida. Ny lohahevitry i Davida sy ny Tompony no fanambarana farany nataon'i Jesosy tamin'ireo Jiosy mpandaha-teny, ary izany dia tandindon'ny fanambarana farany ho an'ireo amin'ny andro farany izay, araka ny hafatra ho an'ny fiangonan'i Filadelfia, milaza tena ho Jiosy, nefa tsy izy.

Indro, hataoko amin'ireo ao amin'ny synagogan'i Satana Aho, dia ireo izay milaza fa Jiosy izy, nefa tsy izy, fa mandainga; indro, hataoko ho avy hiankohoka eo anoloan'ny tongotrao izy, ary hahalala fa Izaho no efa tia anao. Satria ianao nitandrina ny tenin'ny faharetako, Izaho kosa hiaro anao ho afaka amin'ny ora fakam-panahy izay ho tonga amin'izao tontolo izao rehetra izao, mba hizaha toetra izay monina ambonin'ny tany. Apokalypsy 3:9, 10.

Izay miankohoka eo an-tongotry ny olo-masina dia Advantista Laodiseana izay efa naloan'ny vavan'ny Tompo.

“Mihevitra ianao fa hovanjena amin'ny farany ireo izay mivavaka eo anatrehan'ny tongotry ny olomasina, (Apokalypsy 3:9). Eto dia tsy maintsy tsy hitovy hevitra aminao aho; fa nasehon'Andriamanitra ahy fa io sokajin'olona io dia Adventista nanao fanekem-pinoana, nefa nihemotra, ka ‘nanombo indray ho an'ny tenany ny Zanak'Andriamanitra, ary nanao Azy ho afa-baraka miharihary.’ Ary amin'ilay ‘ora fakam-panahy,’ izay mbola ho avy, mba hampisehoana ny tena toetran'ny olona rehetra, dia ho fantatr'izy ireo fa very mandrakizay izy; ary saron'ny fijalian-tsaina lalina, dia hiankohoka eo anatrehan'ny tongotry ny olomasina izy.” Word to the Little Flock, 12.

Araka ny Baiboly sy ny Fanahin'ny Faminaniana, ireo izay miankohoka eo an-tongotry ny olomasina dia isan'ny synagogan'i Satana. Milaza ny tenany ho Jiosy izy, nefa tsy izany. Ny Advantista marina no resahina ao amin'ny fiangonan'i Filadelfia. Ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina dia Filadelfiana, ary ireo Jiosy izay milaza ho izany, nefa tsy izany, dia Laodiseana. Misy sokajy roa amin'ny olona mahatoky amin'ny “andro farany”: ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina sy ireo izay maritiora. Fiangonana roa monja amin'ireo fito no tsy misy tsikera akory. Ny iray dia Filadelfia, izay maneho ireo izay tsy ho faty mihitsy, ary ny iray kosa dia Smyrna, izay maneho ireo maritiora mahatoky. Ireo maritiora sy ireo izay tsy maty, dia i Smyrna sy Filadelfia, no hany fiangonana amin'ireo fito izay tsy misy fanamelohana miraikitra amin'ny hafatra nomena azy. Kanefa, samy tsy maintsy niatrika ireo izay nilaza ho Jiosy izy roa tonta, nefa tsy izany. Izany no izy, satria samy mpikambana ao amin'ny fiangonana iray ihany izy rehetra amin'ny “andro farany,” miatrika toe-javatra mitovy; ny sokajy iray dia voatendry hijoro ho vavolombelona amin'ny rany, asehon'i Mosesy teo an-Tendrombohitry ny Fiovan-tarehy, ary ny sokajy iray kosa asehon'i Elia, izay tsy mba maty mihitsy.

Ary soraty ho an'ny anjelin'ny fiangonana any Smyrna hoe: Iza no lazain'ily Voalohany sy Farany, Izay efa maty nefa velona indray: Fantatro ny asanao sy ny fahoriana ary ny fahantranao, (kanefa manan-karena ianao), ary fantatro ny fitenenan-dratsin'ireo milaza ny tenany ho Jiosy, nefa tsy izy, fa synagogan'i Satana. Aza matahotra na inona na inona amin'izay hiaretanao: indro, ny devoly hanipy ny sasany aminareo ao an-tranomaizina mba hozahan-toetra ianareo; ary hanana fahoriana folo andro ianareo: aoka ho mahatoky mandra-pahafaty ianao, dia homeko anao ny satroboninahitry ny fiainana. Apokalypsy 2:8–10.

Rehefa milazalaza ny toe-javatra mahatsiravina misy amin'ny fiangonan'i Smyrna i Jesosy, dia teny iray monja no fanamarihana tsara ataony, rehefa Hoy Izy hoe: “kanefa manan-karena hianao,” ka amin'izany dia ampifanoheriny amin'ny mpikambana ao amin'ny synagogan'i Satana izy ireo, izay tsy manan-karena. Ireo ao amin'ny Apokalypsy izay Advantista ka mihevitra fa manan-karena, nefa tsy izany, no Jiosy izay milaza fa Jiosy izy, nefa tsy izany—fa Advantista Mitandrana ny Andro Fahafito avy any Laodikia izy ireo.

Ao amin'ny fanokafan'ny Apokalypsy dia aseho ho olona telo ny Maha-Andriamanitra; ary amin'ny faran'ny bokin'ny Apokalypsy dia voatonona mivantana i Jesosy sy ny Fanahy, fa tsy ny Ray. Tsy maninona izany, satria ny foto-kevitra ny andalana eo ambonin'ny andalana, ampiarahina amin'ny maha-voalohany manazava ny farany, dia mitaky ny hahafantarana ny fisian'ny Ray ao amin'ireo andininy farany ao amin'ny Apokalypsy, satria efa voafaritry ho eo Izy ao amin'ireo andininy voalohany. Tsy misy maha-samihafa azy amin'ny filazantsaran'i Jaona toko voalohany izany, izay tsy ahafantaran'i Jaona mivantana ny Fanahy, nefa takarina fa eo ny Fanahy, satria teo ny Fanahy tamin'ily fotoana voalohany indrindra nanoratana ny teny hoe “tamin'ny voalohany.” Ny fijoroana vavolombelon'i Jaona ao amin'ny toko voalohany amin'ny filazantsarany dia manomboka amin'ily fehezanteny mitovy tanteraka hoe “tamin'ny voalohany.”

Ny “fiandohana” dia tandindona ara-paminaniana ary tokony hohalalinina araka ny fitsipika ara-paminaniana, anisan'izany ny andalana mifanindry amin'ny andalana. Ny fiandohan'i Mosesy dia fiandohan'ny Filazantsaran'i Jaona, dia fiandohan'ny bokin'ny Apokalypsy, ary izy koa no faran'ny Apokalypsy. Ao amin'ireo andalana efatra ireo, indroa no amaritana mazava ireo olona telo ao amin'ily fitambaran'Olona telo any an-danitra; ary amin'ny andalana iray (ny Filazantsaran'i Jaona) dia mety tsy hiseho ny Fanahy, ary amin'ny andalana fahefatra dia tsy miseho ny Ray; kanefa rehefa atambatra izy rehetra dia aseho ao amin'ireo andalana efatra rehetra ireo avokoa ireo Olona Masina telo.

Kristy dia tonga mba hampahafantatra ny Ray, ary ny Fanahy Masina dia tonga mba hampahafantatra ny Zanakana. Samy nanao fanatitra mandrakizay izy telo tonta. Tia izao tontolo izao tokoa ny Ray ka nomeny an'i Jesosy; tia izao tontolo izao tokoa i Jesosy ka nanaiky hitondra eo Aminy, mandritra ny mandrakizay, ny nofon'ireo izay noforoniny. Karazana fanomezana manao ahoana no aseho ao amin'ily asan'ny Mpahary nifidy ho tonga ampahany amin'ny zavaboariny? Ny Persona fahatelo ao amin'ny Andriamanitra dia nanolotra ny tenany, fa efa nekeny ny toerana hivelomany ao anatin'ily voary noforonina antsoina hoe olombelona—mandritra ny mandrakizay.

Angamba noho izao antony izao no ampifandraisana matetika ny Fanahy Masina amin'ireo tandindon'ny vahoakan'Andriamanitra. Izy no Persona ao amin'ny Maha-Andriamanitra izay

natao hitoetra miaraka amin'ny voary olombelona. Noho izany, ny tandindon'ny Fanahy Masina ao amin'ny Soratra Masina dia matetika aseho amin'ny alalan'ny tandindona iray izay maneho na ny Fanahy Masina na ny olombelona. Tamin'ny voalohany, ny Fanahy nivezivezy teo ambonin'ny rano.

Ary hoy izy tamiko hoe: Ny rano izay hitanao, eo amin'izay ipetrahan'ily mpijangajanga, dia olona sy vahoaka maro sy firenena ary samy hafa fiteny. Apokalypsy 17:15.

Ny hany fanaka tao amin'ny fitoerana masina naorin'i Mosesy izay tsy nanana lamina voafaritra mazava manokana harahin'ny mpanao azy dia ny fanaovan-jiro misy rantsana fito. Ny fanaovan-jiro dia maneho ny firaisan'ny maha-olombelona sy ny maha-Andriamanitra. Noho izany antony izany, ny famolavolana ny fanaovan-jiro irery ihany no zavatra tao amin'ny fitoerana masina navelan'Andriamanitra handraisan'ny olona anjara. Ireo fanaovan-jiro fito izay andehanan'i Kristy eo afovoany dia lazaina ho ireo fiangonana fito; nefa ny fanaovan-jiro dia nomena menaka, izay maneho ny Fanahy Masina, ary ny lahin-jiro izay nitondra ny lelafo mba hanome hazavana dia natao tamin'ireo fitafiana rongony fotsy efa nampiasain'ny mpisorona, izay maneho ny fahamarinan'i Kristy izay mamirapiratra ho fahazavan'izao tontolo izao. Ny vahoakan'Andriamanitra no fahazavan'izao tontolo izao, nefa izany fahazavana izany dia ny menaky ny Fanahy Masina ihany no mamelona azy. Ny Fanahy Masina dia matetika ampifandraisina amin'ny olona ao amin'ny fanoritsoritana Azy ao amin'ny Soratra Masina.

Ary avy teo amin'ny seza fiandrianana no nivoahan'ny tselatra sy ny kotrokorana ary ny feo; ary nisy jiro afo fito nirehitra teo anoloan'ny seza fiandrianana, izay fanahin'Andriamanitra fito. Apokalypsy 4:5.

Tondro fito no amantarina eto ho “Fanahin'Andriamanitra fito,” nefa lazaina amintsika fa ny fanaovan-jiro fito dia ny fiangonana fito.

Ny zava-miafin'ny kintana fito izay hitanao teo an-tanako ankavanana, sy ny fanaovan-jiro volamena fito. Ny kintana fito dia anjelin'ny fiangonana fito; ary ny fanaovan-jiro fito izay hitanao dia ny fiangonana fito. Apokalypsy 1:20.

Ny fitoeran-jiro fito dia samy ny Fanahy fito sady izy ireo koa no fiangonan'Andriamanitra.

Ary hitako, fa, indro, teo afovoan'ny seza fiandrianana sy ny zava-manana aina efatra, ary teo afovoan'ny loholona, dia nisy Zanak'ondry nitsangana, tahaka ny efa novonoina, nanana tandroka fito sy maso fito, izay Fanahy fito avy amin'Andriamanitra nirahina ho any amin'ny tany rehetra. Apokalypsy 5:6.

Ny tandroka fito sy ny maso fito dia ny Fanahy Masina koa, Izay alefa mankany amin'ny tany rehetra; ary rehefa atao batisa ny Kristiana iray dia alefa mankany amin'ny tany rehetra izy, fa natao batisa tamin'ny anaran'ny Ray sy ny Zanaka ary ny Fanahy Masina izy. Ao amin'ny fitahiana ambara amin'ireo maritiora tamin'ny krizin'ny lalàna alahady, sy amin'izay rehetra maty tao amin'ny finoana tao amin'ny Isiraely ara-panahy maoderina hatramin'ny taona 1844, dia ny Fanahy no manome ny teny fankalazana amin'ny fandevenana azy ireo rehefa Izy milaza hoe: “Eny,” “mba hiala sasatra amin'ny fisasarany izy,” fa Izy no teo nandritra ny fisasarany hatrany

mandra-panaterany ny ainy.

Ary nandre feo avy tany an-danitra aho nanao tamiko hoe: Soraty: Sambatra ny maty, dia ireo izay maty ao amin'ny Tompo hatramin'izao; Eny, hoy ny Fanahy, mba hialan'izy ireo sasatra amin'ny fisasarany; ary ny asany manaraka azy. Apokalypsy 14:13.

Rehefa mandinika ny farany sy ny fiandohan'ny bokin'ny Apokalypsy, ny fiandohan'ny Baiboly, ary ny fiandohan'ny filazantsaran'i Jaona isika, dia hitantsika fa aseho ao avokoa ny Olona telo ao amin'ny Maha-Andriamanitra, na dia eo aza ny Ray, araka ny fampiharana ny fitsipika hoe andalana amin'ny andalana. Eo ny Zanaka, ka milaza ny Tenany ho Alfa sy Omega.

Raha ekena fa ny fampiraisana ny maha-olombelona sy ny maha-Andriamanitra dia fampiraisana ny Fanahy Masina sy ny olombelona, dia azontsika takarina amin'izay ny antony ampifamatorana ireo tandindon'ny Fanahy Masina sy ireo tandindon'ny olombelona. Rehefa raisina ao an-tsaina izany fomba fijery izany, dia miverina amin'ireo “tamin'ny fiandohana” roa izay efa noresahintsika matetika isika.

Tamin'ny voalohany Andriamanitra nahary ny lanitra sy ny tany. Ary ny tany dia tsy nisy endrika sady foana; ary aizina no nanarona ny fanambanin'ny lalina. Ary ny Fanahin'Andriamanitra nivezivezy tambonin'ny rano. Ary hoy Andriamanitra: Misia mazava; dia nisy mazava. Ary hitan'Andriamanitra fa tsara ny mazava; dia nampisarahin'Andriamanitra ny mazava sy ny aizina. Genesisy 1:1–4.

Tamin'ny voalohany ny Teny, ary ny Teny dia tao amin'Andriamanitra, ary ny Teny dia Andriamanitra. Izy dia tao amin'Andriamanitra tamin'ny voalohany. Izy no nahariana ny zavatra rehetra; ary raha tsy Izy dia tsy nisy zavatra ary na dia iray akory aza izay ary. Tao aminy ny fiainana; ary ny fiainana no fahazavan'ny olona. Ary ny mazava mamirapiratra ao amin'ny maizina; ary ny maizina tsy nahafantatra azy. Jaona 1:1–5.

Amin'ny fampiasana ireo vavolombelona roa ireo momba ny hoe “tamin'ny voalohany,” Andriamanitra Teny, Izay nahary ny zavatra rehetra, dia nanolotra ny ainy koa, fa “tao Aminy ny fiainana,” ary ny ainy no “fahazavana” ho an'ny olona. Ny “fahazavana” ao amin'ny olona noforonina dia ny fahamarinan'ny Mpahary. Ny fahamarinan'ny Mpahary no lahin-jiro ao amin'ny fanilo ao amin'ny fitoerana masina.

Ary nomena azy ny hitafy rongony fotsy madinika, madio sady mamirapiratra; fa ny rongony fotsy madinika dia ny fahamarinan'ny olomasina. Apokalypsy 19:18.

Ny diloilo izay mamelona ny lahin-jiro dia maneho ny asan'ny Fanahy Masina eo amin'ny fiainan'ny mino. Tany am-piandohana dia maizina ny tany ary tsy nisy hazavana. Avy eo Jesosy dia nanolotra ny ainy, dia ny fiainana izay tao aminy, mba hisian'ny mazava ho an'ny olona.

Ary hiankohoka azy izay rehetra monina ambonin'ny tany, dia ireo izay tsy voasoratra ao amin'ny bokin'ny fiainan'ny Zanak'ondry, izay voavono hatramin'ny fanorenana izao tontolo izao, ny anarany. Apokalypsy 13:8.

Rehefa nifidy ho fanatitra ho an'ny olombelona Jesosy, dia nanolotra ny ainy Izy mba hananan'ny olona fahazavana. Araka izay hita amin'ireo andalan-teny roa ireo, isaky ny ampidirina ny fahazavana, dia miteraka karazany roa amin'ny mpivavaka izany fahazavana izany, izay asehon'ny fahazavana sy ny haizina: ny zanaky ny andro na ny zanaky ny alina.

Fa ianareo kosa, ry rahalahy, dia tsy ao amin'ny maizina, mba hahatongavan'izany andro izany aminareo tahaka ny mpangalatra. Hianareo rehetra dia zanaky ny mazava sy zanaky ny andro; tsy an'ny alina isika, na an'ny maizina. 1 Tesaloniana 5:4, 5.

Rehefa fantatsika ny fifandraisana akaiky sy mandrakizain'ny Fanahy Masina amin'ny zanaky ny andro, dia azontsika tsara ny antony maha-mifandray akaiky dia akaiky ny tandindon'ny zanak'Andriamanitra sy ny an'ny Fanahy Masina. Ao amin'ny andalana farany ao amin'ny Apokalypsy, dia hitantsika Jesosy ho Alfa sy Omega, hitantsika ny Ray amin'ny alalan'ny fampiharana ny teny mifandimby, ary ny Fanahy Masina no manome ny fanehoana ara-tandindona farany momba ny Tenany, satria ny lehilahy masina fahiny dia niteny araka ny nitondran'ny Fanahy Masina azy. Ny fanambarana voalohany ataony momba ny Tenany ao amin'ny Genesisy dia mampahafantatra Azy ho mihetsika eo ambonin'ny rano, na mihetsika eo ambonin'ny olombelona, ary izao no filazana farany ataony momba ny Tenany.

Ary ny Fanahy sy ny ampakarina manao hoe: Avia. Ary izay mandre dia aoka hilaza hoe: Avia. Ary izay mangetaheta dia aoka ho avy. Ary na zovy na zovy maniry, aoka izy handray maimaim-poana ny ranon'aina. Apokalypsy 22:17.

Hatrany am-piandohana ka hatramin'ny farany dia aseho ho mifandray amin'ny taranak'olombelona ny Fanahy Masina, fa ny zanaky ny andro dia maneho fitambaran'ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona. Paoly, tahaka an'i Isaia, dia manambara fa ny olona dia fanaka; ary ny fanaovan-jiro tao amin'ny fitoerana masina dia nanana fanaka nametrahana ny lahin-jiro, ary nidina ho amin'ireo fanaka ny diloilo mba hanome ny solika ilaina hanehoana ny mazava, izay fahamarinan'i Kristy. Isika no fanaky ny Fanahy Masina, ny Persona fahatelo ao amin'ny Maha-Andriamanitra, araka ny amantarana Azy hatramin'ny fiandohana ka hatramin'ny faran'ny Tenin'Andriamanitra, sady voalaza mazava toy izany koa ao amin'ny asa soratry ny Fanahin'ny Faminaniana.

Ao amin'ny hafatry ny anjely faharoa izay tanteraka teo am-piandohan'ny Advantisma sy amin'ny farany, dia misy hafatra roa miavaka: iray ho an'ny fiangonana ary iray ho an'izao tontolo izao.